Split by PDF Splitter

caſtra erat queſtio de ductu aque publice: ⁊ fuit inter ſe lata ſententia: demum imperator conceſſit mihi vnum de illis caſtris: nunquid teneor ſeruare illaꝫ ſententiã: ⁊ videtur ꝙ ſic qꝛ caſtrum tranſit in me cuꝫ ſuis vicijs ſuaqꝫ cã preſertim cuꝫ ſit vniuerſitas quedã. ff. de acti. emp. l. in venditiõe. ff. de ſerui. ru. predio. l. lutius: a contrario ſenſu. ff. de condi. ⁊ demõ. ſiquis legauerit. §. fi. de contrahen. emp. l. ſi aqueductus. Et quia imperator non videtur velle preiudicare tranſactionibus ⁊ ſentẽtijs: ſed tacite reſeruare: arg. huius littere. In cõtrarium videtur qꝛ ſicut princeps poſſet vt. ſ. in. ca. i. que ſint regalia: ita ⁊ ego qui vice principis fungor. Item pacta priuatorum non preiudicant fiſco nec tenetur fiſcus de illis pactis facere mẽtionem. ff. de pa. l. ius publicum: ⁊. l. iuregentium. §. item ſi paciſcar. ⁊. l. inter. C. ſine cenſu vel reliquis. l. omnis: dũtamen boni viri fungatᷣ officio: ſicut ipſe princeps indulſiſſet ſi certioratus fuiſſet: de pac. l. tale pactuꝫ. §. fi. qδ maxime eſt ſi alium non ledo: vt. l. ij. §. itẽ varijs de aqua plu. ar. ff. de ſolu. l. i. ⁊ facit extra de re iudi. c. ſuborta. in fi. Non ob. iſta littera qꝛ hoc ius aque competit ex cõſuetudine que fortior eſt ꝙ̃ pactum priuatorum ⁊c. Bal.

Omnes. Hic dicitur ꝙ illi de ſocietate debẽt iuuare imperatorem ad manutenendum iura ſua ⁊ etiam conſeruandum. ſ. pro poſſe ⁊ preſertim ciuitates finitime ⁊ que ſint magis proprie iura vt ſunt incorporales res que non dicuntur poſſideri ſed quaſi poſſideri: vt. ff. de acq. re. do. l. ſeruus. §. incorporales. ff. de ſerui. vr. predio. l. ſi edes in fi. ff. de act. emp. l. ratio. §. ſi iter. ⁊ hoc eſt ꝙ iurãt ciues vt ciues. O do. FINITIME. i. confines ſeu propinque illis locis in quibus ſunt poſſeſſiones que cepte ſunt turbari. TENEANTUR. ſubaudi ſi poſt opus erit qδ dic. vt. C. de ſacroſan. ecc. l. neminẽ. VIAS ET PONTES. ⁊ ab hoꝝ refectionis onere nemo excuſatur qδ dic vt de ſacroſan. ecc. l. ad inſtructionẽ. SUFFICIENS. Non dixit ſufficientiſſimũ: ſic ergo ſufficit aliqd ſufficienter preſtari licet non ſufficientiſſime preſtetᷣ. ſic. ff. de edil. edic. l. ſiquid venditor: ⁊. l. ſciendũ. §. illud. O dof. IUSTIS Secus ergo ſi iniuſtis. RESTITUATUR. hoc niſi in cã principali iure ſe tueri poſſit poſſeſſor: nam tũc impeditᷣ reſtitutio vt ſequitᷣ qδ qdem eſt contra alia iura: nam ⁊ ſi qδ ius hñet per ingreſſum violẽtũ amiſiſſet: ⁊ tamẽ reſtituere tenetᷣ ei cui per vim abſtuliſſꝫ vel occupaſſet: vt. C. vñ vi. l. i. ſiquis in tantam. ⁊ in lõbar. de inuaſionibus. l. fi. Et qδ inuaſioni reſtitutio non ſit ĩpedienda probatᷣ in lõbar. de offi. iudi. l. legato. Sol. hoc eſt ꝯ cõia iura ⁊ ſpãle ẽ cũ in modũ priuilegij conceditᷣ: hoc tñ hodie non ſeruatᷣ. Vel dic aut inuaſor inuadit ſua auctẽ: aut cũ iudicis auctẽ. Primo cãu locuꝫ vendicant ſibi contraria iura. Scdo cãu ſua qδ hic di. ⁊ hoc forte cãu loqui pt hec lex ſiue precedens. O do. Adde ꝙ ſpoliatus ſi ꝯ ius petit ſe reſtitui ita ꝙ exceptio obſtet ipſi poſſeſſorio non eſt fienda reſtitutio vt h ⁊ in. c. cõſtitutus de filijs preſby. per Inno. nam qui expreſſe iniuſtũ petit inepte agitᷣ: vt no. in. c. i. de offi. vicar. per Inno. Si vero non apparet de iuſticia petitoris: ſiqdem excipiens eſt per iudicem ⁊ ptem admiſſus ad accipiẽdũ vtᷣ per ꝯñs admiſſus ad probandũ: vt notat Inn. in. c. cũ veniſſet de teſti. Si aũt non eſt admiſſus tunc refert aut allegatᷣ ſpoliatio aut dolus ſine ſpoliatione. Primo cãu non admittitᷣ exceptio dolo facis. Scdo ſic. vt. C. vnde vi. in. l. cũ querebatᷣ: ⁊ ita intelligitᷣ qδ no. ff. de iudi. l. ſi de vi. ⁊. C. de agri. ⁊ cenſi. l. ſi coloni. li. xj. ⁊ extra δ reſt. ſpo. c. i. TENEANTUR. ſubaudi ſi fuerit. O dof. nota bonam gloſam.

Siquis vero. Hic dicitᷣ ꝙ ſi aliq̃ ciuitas de dicta ſocietate lombardie non ſeruat ſtatuta pacis: cetere ciuitates de ſocietate cõpellent illam ad obſeruandã. BONA FIDE. Not. ꝙ bona fides dꝫ ſeruari cui interdũ non congruit de iure apicibus diſputare: vt. ff. mã. l. ſi fideiuſſor. §. q̃dã: ⁊ eſt ar. ꝙ oẽs ꝯtus q ſiũt cũ principe hẽant naturã bone fidei ꝯtractuũ. COMPELLANT. Sed quõ faciendo guerrã vel obſidendo ciuitatẽ vel dando repreſalias? Rñdeo forta ſic. Sed ꝯ ꝑ hũc tex. nã hic dicᷣ bona fide cõpellant hac bona fide nõ videtur ꝯpellere aliquo ꝑdictoꝝ modoꝝ: nã bona fides eſt ꝯ̃ria dolo ⁊ fraudi: vt. ff. pro ſocio. l. iij. in fi. ⁊ in ꝑdictis plerũqꝫ hec ꝯ̃ſantᷣ: ⁊ qꝛ diſcordie ſunt ſedande ⁊ remouẽde: vt. ff. de le. ij. l. cũ pater. §. dulciſſimis. ⁊ qꝛ oẽ bñficiũ decꝫ eẽ ꝑpetuũ. vt. C. de excu. tu. l. antepe. ⁊ qꝛ per pacem diſcordie ſopiuntᷣ: vt. C. de cadu. l. vnica in prin. ⁊ iam ex pace videretᷣ naſci diſcordia qδ eẽ nõ dꝫ: vt. C. vñ vi. l. meminerint. Sꝫ forte his nõ obſtãtibus poſſunt predictis modis ꝯpellere: nec eñi videntᷣ dolo facere cũ alterius fraudẽ excludãt: vt. ff. de lega. ij. l. cũ pater. §. titio. ⁊ qꝛ pax fingitᷣ ei nõ conceſſa qui aduerſus pacis ſtatuta venire nõ timuit. ar. ff. δ mino. l. auxiliũ: in ꝑnci. vel forte poſſet dici ꝙ accipiantᷣ hoc caſu obſides: vt ar. ff. de iure fiſ. l. diuꝰ. ff. ex q. cau. ma. l. necnon. §. i. ⁊. ff. de teſtã. l. obſides. O dof. Dic ꝙ ꝓcedent illis vijs ⁊ modis qbus videbitᷣ expedire. ar. extra vt li. nõ ꝯte. quoniã frequẽter. §. fi. adhiberi eñi debent illa remedia q̃ magis timeantur: adhibito tamen diſcretionis moderamine.

Nobis intrantibus. Hic dicitᷣ ꝙ qñ iperator ĩtrat lõbardiã debetᷣ ei fodruꝫ regale ⁊ ꝯſuetũ ⁊ vie ⁊ potẽs aptati ⁊ aptate ſufficiẽter in eũdo ⁊ redeũdo: ⁊ ꝙ dꝫ hñe marcatũ ſufficiẽs ꝓ ſe ⁊ ſuis. Et hic de termiatᷣ qδ de gualdana formata ꝑ gl. C. de ſacroſan. ec. l. neminẽ: nã gualdana ĩpatoris ñ dꝫ auferre res alioꝝ ſꝫ emere niſi forte deficeret ſibi pecunia: vt li. i. ff. ad l. rodiam de iac. vel niſi ruſtici adeo forent tenaces ꝙ nollent eis vendere victualia quod nota.

In omni decimo. Not. hic ꝙ in oi decimo ãno fidelitates ſũt renouãde. RENOUABUNT. Hoc fit ꝑꝑ iuuenes q ꝑꝑ etatẽ nõ debebãt iurare: ⁊ mõ ꝑuenerũt aliq ex eis ad eã etatẽ ꝙ iurare tenentᷣ: ⁊ ꝑꝑ ſenes ẽt q iurauerunt ꝓ tẽpore ⁊ mõ rõne etatis iurare non debent ſic. ſ. de pace iura. fir. circa pri. Sed hodie hoc non ſeruatur odo. Nota ergo ꝙ propter mutationeꝫ etatũ ſit renouatio fidelitatꝭ: quia etas naturaliter variatur vt not. C. de in inte. reſtitu. mino. l. ſi minorem te. ⁊ extra de probatio. in preſentia: vnde ex ꝑterita minori etate non preſumitur in preſenti: quia nõ eſt quid ſtabile: vt. ff. ad. l. falc. l. hereditatum: niſi tempus preſens eſt cõiũctũ ꝑterito: argumẽ. huius littere. Bald.

a C Preſtetur. Vide glo. ſing. i c. ſtatutum: de reſcrip. in. vj. vide c. ij. de calũp. in verbo minus ſuf ficiẽter: an. bar.

b C Inepte agit vide bald. in. l. j. C. de mo. poſ. ſue. appe. ⁊. in. l. j. al. ij. C. ne liceat pot. dixi in cle. j. de re iu. an. barb.

Si qui ex parte noſtra. Nota ꝙ expulſi ſunt reſtituẽdi ad ſuas iuſtas poſſeſſiões. DE IUSTIS. Secus ergo ſi iniuſtis: odof. hic cadit glo. ſignata. ſ. in. §. omnes: que debet ſcribi ſuper verbo reſtituatur. IURAMENTO. Nota per iuramentum procedere diſpenſatiue. Sed an hoc iuramentum teneat? puto ꝙ non cum ſit contra diuinam ⁊ humanam legem. Unde diuina pagina dicit. Non concupiſces rem proximi tui. ad quod eſt. ff. de iuſti. ⁊ iure. l. iuſticia ⁊ iuramentum contra legem factum nullius eſt momenti. ff. de pac. l. iuregentium. §. ⁊ generaliter C. de legi. ⁊ conſti. l. nam dubiuꝫ: in fi. C. de nup. auc. quod eis: argu. extra de iureiuran. c. intelleximus ff. de leg. i. l. ſiquis inquilinos. §. fi. odo. SUCCEDERE. vt ſoluatur rei eſtimatio. O do. quod eſt cõtra ius cõe ꝙ inuaſor nolente domino liberetᷣ rei eſtimationem ſoluẽdo: vt. ff. de rei ven. l. nec quaſi. Et nota pulchra verba arbitrium boni viri volumus pro reſtitutione ſuccedere ſua: ſatiſfeciſſe videatᷣ ille qui ſoluit eſtimationem arbitrio boni viri taxatam. Et no. ꝙ in tota iſta pace nõ reſtituũtur fructus: qδ ĩtellige niſi eſſent extantes in fundo: qꝛ tunc nõ reſtituũtur tãq̃ acceſſiões ſꝫ tãq̃ ipꝫ corpꝰ fundi: vt. l. fi. §. pe. ff. q̃ i frau. credi. Dicit Accur. ꝙ nunq̃ quis lucratur fructus niſi rem habere videatur. ff. de reg. iur. qui actionem. Itẽ